

Drikke, men ikke udøver saadan Næring, at efterkomme Indkaldelsen, eller erklærer han ikke at ville forbeholde sig Retten, anses hans Adkomst for bortfalden. I det første Tilfælde kan dog Indenrigsministeriet under særlige Omstændigheder inden Udløbet af 3 Aar gøre Undtagelse fra Regelen.

Til den, som efterkommer Indkaldelsen og erklærer for Tiden at ville udøve Næringsretten, udfærdiges der, hvis hans Adkomst viser sig gyldig, straks uden Betaling Adkomstbevis, saafremt han alt driver Næringen i de af ham angivne Lokaler, ellers først, efter at Lokalerne af Politiet ere godkendte. Et den paagældende for hans Levetid meddelt Borgerskab ombyttes paa samme Vilkaar med et ligeledes for hans Levetid gældende Adkomstbevis.

Er Adkomsten begrænset til Beværtningsdrift i bestemte Lokaler, meddeles ny Adkomst med samme Begrænsning.

Gæstgivere, hvis Adkomst ikke ifølge midlertidig Lov af 20. April 1906, jfr. Lov af 1. April 1908, Lov af 22. December 1909, Lov af 16. December 1910 og Lov af 27. December 1911, er indskrænket til Beværtning af de i Gæstgiveriet boende, kunne under Iagttagelse af ovenstaaende Regler forlange Adkomstbrev udstedt paa Beværtning. Det samme gælder de Gæstgivere, der have løst Borgerskab mellem 28. Februar 1906 og den Dag, da Loven af 20. April 1906 traadte i Kraft.

Adkomst til Udskænkning af stærke Drikke, der uafbrudt i 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden ikke er udøvet, er dermed bortfalden, selv om den paagældende i Overensstemmelse med det foranstaaende maatte have forbeholdt sig Retten.

Paa Landet indkalder Amtmanden Adkomstbeviserne og ombytter dem efter de ovenstaaende Regler, der i det hele have Gyldighed for Landet.

Er en Bevilling paa Landet given med det Forbehold, at den skal ophøre, saafremt Indenrigsministeriet finder saadant nødvendigt, eller med anden Begrænsning, bliver ny Adkomst at udstede med samme Begrænsning som den gamle.

Hvis en i Henhold til reelt Kroprivilegium erhvervet Adkomst ophører, maa den, der derefter agter at drive Gæstgiveri med Ret til Udskænkning af stærke Drikke eller Beværtning i Kroen, søge Næringsadkomst efter de i denne Lov givne Regler og opfylde de foreskrevne Fordringer med Hensyn til Person og Lokale. I øvrigt maa han for at opnaa Næringsadkomst opfylde de i nærværende Lovs § 4 nævnte Betingelser. Gør han dette, og Bevilling til Udskænkning af stærke Drikke derefter nægtes, afgøres det efter Reglerne i §§ 43, 2det Stykke, og 44, hvorvidt og i hvilket Omfang der i Anledning af Udskækningsrettens Bortfald tilkommer Ejeren Erstatning.

Aktieselskaber eller andre Selskaber, som have vundet Borgerskab (Næringsbevis) paa Beværternæring (Gæstgiveri) efter den hidtil gældende Lovgivning, skulle senest 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden for Politiet godtgøre, at Bestyrelsen opfylder de i nærværende Lovs § 4 nævnte Betingelser. Har et saadant Selskab i et Aar ikke udøvet Næringen, eller efterkommer det ikke ovenstaaende Bestemmelser, er dets Adkomst bortfalden.

§ 46.

Den Ret, som i Henhold til Næringsloven af 29. December 1857 § 47 maatte være tillagt Høkere til at skænke Øl og Brændevin til Fortæring paa Stedet, bortfalder ved denne Lovs Ikrafttræden. Høkere, saavel i København og Købstæderne som paa Landet, ere fremtidig berettigede til at falholde Sodavand og lignende alkoholfrie mineralske Vand.

Vinhandlere, Brændevinsbrændere og Ølbryggere kunne for Fremtiden ikke erhverve Ret til Udskænkning.

Saafremt saadan før Lovens Ikrafttræden erhvervet Ret i Henhold til Næ-